

netop det, han har forelagt med disse Bevillinger paa til det rullende Materiel. Hvor kan saa den højtærede Minister bebrejde mig, at jeg regner med de Bevillinger paa det foreliggende Forslag, som han selv har forelagt? Paa dette Finanslovsforslag er der 4 Mill.s Underskud, det ved den højtærede Minister godt, og naar man lægger Resultatet af de andre Love til, saa faar man den paagældende Sum ud. Jeg skal, som sagt, ikke dvæle derved, men jeg synes, at jeg var nødt til at sige det overfor den højtærede Minister.

Jeg talte om Bankgarantien i Formiddags. Den højtærede Minister bebrejdede mig, at jeg søgte at fralægge mig Ansvaret, og jeg havde dog været med til stemme for denne Bankgaranti. Den ærede Minister har ikke Lov til at sige dette til mig, thi allerede den Gang, vi behandlede dette Forslag, fralagde jeg mig netop i Virkeligheden Ansvaret og lagde det over paa ham, og det af den gode Grund, at der ikke var nogen Mulighed for den enkelte Rigsdagsmand til at undersøge de Forhold, som den højtærede Minister paaberaabte sig for at gaa til Bankgarantien; der blev end ikke den Gang Tid til at nedsætte et Udvalg. Det er vistnok uhørt, at Landstinget, og Folketinget for Resten ogsaa, lod være ved en Sag af den Betydning med at nedsætte et Udvalg for at faa Sagen omhyggeligt drøftet og undersøgt, hvorvidt den foreslaaede Foranstaltning var nødvendig, hvorvidt den var begrundet o. s. v. Jeg tror i Virkeligheden, at det havde været ret rimeligt, om man den Gang havde forsøgt det. Jeg synes, at det er vel berettiget af et Medlem at sige: Jeg har ikke noget Ansvar derfor, jeg har stemt derfor paa den højtærede Ministers Ansvar, han har det alene, og han skal ikke bagefter sige, at vi søge at unddrage os et Ansvar, som vi ikke have.

Jeg spurgte den højtærede Minister om Privatbankens Forhold. Jeg brugte det Udtryk, at Staten havde laant Privatbanken 4 Mill. Den højtærede Minister foretrak den Vending, at Staten havde indsat 4 Mill. i Privatbanken. Oprigtigt talt, det er kun et Spil med Ord. I det Øjeblik, at Staten indsætter Millioner paa lang Tid i en Bank, er det det samme som, at den laaner Banken disse Penge. Men ønsker den højtærede Minister ikke, at man skal bruge dette Ord, saa for mig gerne. Den højtærede Minister sagde saa, at jeg vel ikke havde noget imod, at Staten indsatte sine Penge i en stor, solid

Bank. Jeg synes ikke, at den højtærede Minister skulde have brugt dette Ord. Den højtærede Minister har indestaaende $\frac{1}{2}$ Mill. i Grundejerbanken. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister regner Grundejerbanken til de store og solide Banker. Ja, det gør den højtærede Trafikminister ganske vist. Han sagde her i Tinget under Diskussionen om Telegrafbygningen, da jeg spurgte, hvorfor Grundejerbanken var traadt i Stedet for Laane- og Diskontobanken som LejeGarant, om jeg da ikke mente, den var god nok. Han sagde det i en meget haanlig Tone. Den højtærede Minister er nu ikke rigtig heldig, han hører ikke til dem, der har faaet Lykkens Naadegave; det have vi jo nok set nogle Eksempler paa i denne Samling. Jeg har endogsaa fra god Kilde hørt, at den højtærede Minister har indgivet sin Demission, netop paa Grund af, at det var gaaet ham saa højt uheldigt. Jeg ved, at den højtærede Justitsminister en Gang har sagt, at det Ministerium, han nu sad i under Konseilspræsidentens Ægide, var saa højt forskelligt fra det forrige Venstreministerium. Dette var et Ministerium, hvor der aldrig var nogen Revne, Krise eller noget lignende, medens det andet Ministerium havde haft, jeg tror den højtærede Justitsminister sagde, mindst 27 Ministerkriser. Det synes jo nu at gaa saaledes med det nuværende Ministerium, at ogsaa det kommer til at kende Kriser og Demissioner. Saa sagde den højtærede Finansminister til mig, da jeg havde spurgt ham, om han vidste, at Privatbanken havde udlaant 3 Mill. eller mindre eller mere til en højtstaaende Embedsmand, hvilket var kommet frem paa Privatbankens Generalforsamling paa Grund af et Spørgsmaal fra en Aktionær, at det var noget, der ikke vedkom ham. Jeg sagde i Formiddags, at den højtærede Justitsminister udpegedes som den, der havde laant disse Penge, og jeg sagde, at hvis det ikke var rigtigt, kunde den højtærede Justitsminister jo ganske simpelt dementere det, saa var den Sag ude af Verden. Den højtærede Minister har ikke dementeret det, og deraf tør man dog vel slutte, at den højtærede Minister altsaa er Debitor for en meget stor Sum overfor Privatbanken. Jeg spørger igen den højtærede Finansminister — jeg tror ikke, at han svarer mig, men jeg vil dog spørge en Gang til —, om han mener, at det er heldigt, at hans Kollega Justitsministeren paa den Maade laaner en stor Sum af den Bank, som Staten samtidig støtter ved at indsatte Penge i den, hvis Ministeren fore-